

انتصابات سوال بر انگیز

جمیله علم الهدی و وزیر آموزش و پرورش
عضو شورای سازمان ملی سنجش شدند

هامون سبیطی

دبیر کمیته آموزش
دیدهبان شفافیت و عدالت

دیروز اعلام شد که در اقدامی غیرقانونی مخبر، «رجبعلی برزویی»، «ابراهیم سوزنجی»، «رضامراد صحرایی» و «جمیله علم الهدی» را به عنوان اعضای متخصص و صاحب نظر در حوزه سنجش و ارزشیابی آموزشی برای عضویت در هیئت امنای سازمان ملی سنجش به مدت ۴ سال منصوب کرده است. این انتصاب اما سوال های زیادی ایجاد و دانشجویان و دانش آموزان را به شدت نگران کرد. سوال اصلی این است که اساساً سازمان ملی سنجش به درستی کارش را انجام می دهد و خدماتش را به خوبی ارائه می دهد؟ سازمان ملی سنجش در شرایطی راه اندازی شد که ما در کشور سازمان سنجشی داریم که در ۶۰-۵۰ سال گذشته یکی از کم خطراتین سازمان ها بوده است. چطور می شود که تعداد زیادی از سازمان هایی که وظایف خود را به درستی اعمال نمی کنند، هیچ تغییری در قانون شان ایجاد نمی شود، اما یکبار سازمانی که به گواه عموم مردم، رفتار درستی داشته، نیاز به تغییر قانون دارد و تبدیل به سازمانی می شود که دیگر زیر نظر مجلس نیست. ایجاد سازمان ملی سنجش، این مسئله را به ذهن می آورد که قرار است «سنجش» از وضعیت کاملاً متمرکز و شفاف خارج و تبدیل به یکسری جزایر شود، یعنی هر مرکز و دانشگاهی برای خود جذب دانشجو داشته باشد. در این وضعیت است که میزان و امکان مفسده بیشتر می شود. ما نمونه این اتفاقات را در پذیرش دانشجویان دکترا شاهد بودیم. سازمان ملی سنجش، سازمانی است که رئیس اش توسط وزیر علوم تعیین نمی شود، بنابراین اگر خطایی کند، نمی توان با استیضاح وزیر علوم، خواهان برخورد شد. این سازمان با این شرایط می تواند تبدیل به حیات خلوتی شود که هرگونه مفسده و نبود شفافیت در آن دیده شود. البته اینطور نیست که همین حالا این اتفاق افتاده باشد اما همین که این بستر را فراهم کرده، موضوع قابل تأملی است. حالا هم خبر رسیده که چند نفر به عنوان اعضای متخصص این سازمان انتخاب شده اند که جای تعجب زیادی دارد و بهتر است درباره آن صحبت نشود و رئیس جمهری هر چه سریع تر نسبت به لغو این انتصابات اقدام کند. اینطور به نظر می رسد که نسبت به انتخاب مردم دهن کجی شده است. ما در حال حاضر در شورایی انقلاب فرهنگی با یک حلقه بسته ای مواجه ایم که خودشان تعیین و قضاوت می کنند و در نهایت تأیید می کنند که کارشان درست بوده یا خیر. این مسئله امکان دادخواهی مردم را از مصوبات شورا در دیوان عدالت اداری از بین می برد و مجلس نمی تواند روی این سازمان نظارت داشته باشد. در دو، سه سال اخیر آنچه در شورا تصویب شده که برخلاف خواسته مردم و برخلاف عدالت بوده است. از جمله دانشجویانی که در خارج از کشور در دانشگاه قبول شده اند و بعد برای ادامه تحصیل وارد کشور می شوند. آنها عملاً کنکور را دور می زنند. اینها مواردی است که مثل روز روشن است و با مفهوم شفافیت و عدالت، سازگار نیست و مردم آن را عادلانه نمی بینند. شورایی انقلاب فرهنگی نمی خواهد کار اجرایی انجام دهد تنها می خواهد بدون اینکه در مقام پاسخگویی قرار گیرد، از وزارتخانه های بهداشت و آموزش و پرورش و علوم استفاده کند تا به اهداف خود برسد. شخص رئیس جمهور به عنوان رئیس این شورا باید درباره آنچه در گذشته در این شورا مصوب شده که برخی از آنها محل مناقشه بسیاری از نهادها و کارشناسان از جمله مجلس و برخی احزاب است، سخن مردم را بشنود و مشخص کند که می خواهد این مصوبات را ادامه دهد یا مصوبات جدیدی داشته باشد. بنابراین اگر انتصابات جدید لغو نشود، عاملان و مجریان این روند، همچنان در سیاست گذاری ها نقش خواهند داشت و با تجربه ای که در حوزه آموزش دارم، وضعیت قابل تحمیلی برای جامعه متصور نیست. وضعیت به شکلی درمی آید که ورود به دانشگاه و قبول شدن در امتحانات نهایی، شبیه مسابقات بخت آزمایی می شود و جوانان و نوجوانان احساس می کنند، قبولی در کنکور بیشتر شبیه بخت و اقبال است. از سوی دیگر مسئله تقلب همانطور که دکتر توکلی، رئیس قلی سازمان سنجش اعلام کرده بود، تبدیل به سونامی می شود و جوانان و نوجوانان دچار چالش می شوند. این مسائل برای کشور تبعات امنیتی و اجتماعی دارد، متأسفانه تصمیم گیرندگان درباره این ماجرا، کسانی هستند که میانگین سنی شان بالای ۶۰ سال است، تجربه شان از کنکور و امتحان نهایی مربوط به ۴۰ سال پیش است و براساس آن تجربه ها می خواهند درباره مسئله ای مانند کنکور فعلی، تصمیم بگیرند.

بلا تکلیفی خانه جامعه شناسان

جزئیات جدید ما جرای پلمب مرکز آموزش انجمن جامعه شناسی ایران

سراج زاده می گوید، این کار اوایل سال ۱۴۰۰ و اوایل شورای شهر قبلی انجام شد: «شورای جدید که جریان اصولگرا آن را در دست دارد، بلافاصله بعد از این مصوبه مستقر شدند و رویکرد سابق هم تغییر کرد؛ رویکردی که قرار بود طبق آن به سمت واگذاری پایدار برویم. این اتفاق همزمان در دانشگاه هم شکل گرفت. با همه موانع و محدودیت هایی که در مدیریت شهری و ساختار سیاسی وجود دارد، اینکه چه کسی در مواضع مدیریتی قرار گیرد و چه رویکردی داشته باشد تفاوت دارد و بر سر کار و زندگی مردم، فعالیت نهادهای مدنی و سازمان های مردم نهاد تأثیر دارد و می تواند در دوره ای کار سخت تر یا آسان تر شود. نهادهای مدنی باید تلاش کنند از نظر مالی خوداتکا شوند یا متکی به منابع مردمی باشند.»

ابهام در پاسخ شهرداری

سوم مردادماه امسال اعلام شد که لیست املاک واگذار شده شهرداری به اشخاص حقیقی و حقوقی شهرداری پس از شش سال در سامانه شفافیت منتشر شده است و فعلاً در این سامانه اسامی ۱۶۴۸ ملک واگذار شده از سوی شهرداری به نهادهای مختلف دیده می شود. شورای شهر و شهرداری می گویند، باید هر چه سریع تر و تا پیش از پایان دوره ششم، تکلیف قانونی املاک اجتماعی شهر تهران مشخص شود و این اتفاق در همین روزها انجام شود؛ چون مکان هایی که دارند خدمات تهران را ارائه می دهند ممکن است در دور جدید شورای شهر دچار مخاطره شوند یا دچار تغییر و جابه جایی شوند.

به تازگی هم رئیس مرکز حقوقی شهرداری تهران اعلام کرده است که از ابتدای دوره ششم مدیریت شهری، املاک شهرداری تهران به ارزش بیش از ۴۰۰ هزار میلیارد ریال که در تصرف غیر بوده است، پس گرفته شده و حالا آن را به عنوان وظیفه روزانه خودش معرفی کرده و تأکید می کند به طور دائم در حال پیگیری آن است. خلاف گفته انجمن جامعه شناسان درباره پیگیری مداوم برای حقوقی کردن واگذاری دفتر انجمن و مصوبه شورای شهر برای فرصت دوساله به آنها، شهرداری منطقه ۶ پاسخ دیگری دارد.

مرکز ارتباطات و امور بین الملل شهرداری تهران اعلام کرده است که طبق مصوبه تعیین تکلیف املاک واگذار شده شهرداری به اشخاص حقیقی و حقوقی، بهره برداری و نظارت حسن اجرای این مصوبه در خصوص این املاک برعهده «کمیسیون بند ۶» قرار می گیرد که این کمیسیون هم در هفدهمین جلسه خود درباره این بند در تاریخ ۳۰ آذرماه سال ۱۴۰۱، حکم تخلیه آپارتمان را صادر می کند. او توضیح می دهد که طبق مصوبه شماره ۳۰۶، ۳۰۷ و ۳۰۸ جلسات رسمی دوره پنجم شورای اسلامی شهر تهران در تیرماه ۱۴۰۰ و تبصره ۲ ماده ۷ این مصوبه، حق بهره برداری از املاک واگذار شده که موضوع این مصوبه قرار دارد، دو سال تعیین شده است: «براساس مصوبه دوره پنجم شورای اسلامی شهر

آن اعتقاد دارند در دوره ای که جریان اصلاح طلب بر مدیریت شهری حاکم شد، از دو طرف تلاش هایی برای قانون مند کردن این واگذاری ها صورت گرفت که در نهایت هم به مصوبه شورای شهر منتهی شد و اگر این رویکرد ادامه پیدا می کرد به نتیجه بهتری می رسید.

سراج زاده که در جریان روند واگذاری ملک خیابان اسدآبادی به این انجمن قرار دارد، در جریان یک نشست درباره چرایی پلمب دفتر انجمن جامعه شناسان، توضیح می دهد که چطور واگذاری شخصی و غیر حقوقی این دفتر از سوی شهرداری در سال های گذشته پیگیری شده، اما به نتیجه نرسیده.

به گفته او شکل واگذاری این دفتر، دستوری بود که در سال ۹۲ از سوی شهردار وقت - محمدباقر قالیباف - اعلام و براساس آن صورتجلسه ای تنظیم شد که طبق آن این واحد در اختیار این انجمن قرار می گیرد و سه امضاء پای آن قرار دارد: «تحويل دهنده اداره املاک و مستغلات شهرداری تهران منطقه ۶، تحويل گیرنده یعنی آقای زلفیان و بهره بردار یعنی انجمن جامعه شناسی، نوعی واگذاری مبتنی بر اراده شخصی که به همین دلیل حالت ناپایداری داشت.»

سراج زاده می گوید: «بهمن ماه سال ۹۴ اولین اخطار پلمب از سوی اجرای احکام منطقه صادر شد و بعد از آن با برخی از اعضای شورای شهر و مسئولان شهرداری وارد گفت و گو شدیم و در نهایت پلمب دفتر منتفی شد، اما پیشنهاد ما برای اینکه واگذاری دفتر انجمن به صورت مشخص و رسمی انجام شود، شنیده نشد. شهر یورماه ۹۶ هم دوباره اخطاری از سوی شهرداری منطقه ۶ دریافت کردیم تا تکلیف این محل روشن شد. این بار هم بعد از مراجعه ما مشکل با کد خدمت منشی حل شد.»

در تلاش برای رسمی کردن این واگذاری، اولین نامه نگاری ها با شهردار وقت تهران - نجفی - انجام می شود؛ دوره ای که ترکیب شورای شهر در دست جریان اصلاح طلب بود. نامه مورد نظر به معاونت پشتیبانی وقت به ریاست حجت میرزایی ارجاع داده شد که در آن از سوی شهردار تأکید شده بود که باید آیین نامه ای برای این نوع واگذاری ها تدوین شود؛ واگذاری های زیادی که با دستور فردی و شخصی به برخی دیگر از انجمن ها، افراد و سازمان های مردم نهاد هم انجام شده بود. این نامه نگاری ها و ارتباطات در دوره شهرداری پیروز حناچی هم ادامه پیدا کرد تا واگذاری ها صورت رسمی پیدا کند و به همین دلیل در همین دوره، نامه تخلیه ای برای انجمن جامعه شناسان ارسال نشد. اعضای انجمن جامعه شناسان می گویند، در دوره حضور محمدرضا جوادی یگانه در معاونت فرهنگی و اجتماعی شهرداری، اقدامات خوبی برای حل این مشکل صورت گرفت و نتیجه این فعالیت ها به مصوبه شورای شهر تهران رسید. طبق این مصوبه، لیستی از املاکی که باید در اختیار انجمن های علمی، مؤسسات خیریه و... قرار بگیرد، تصویب شد که نام انجمن هم در آن بود.

سارا سبیطی

خبرنگار گروه جامعه

حالا ۱۰ روز از پلمب شدن مرکز آموزش انجمن جامعه شناسان ایران توسط شهرداری می گذرد و هنوز کشمکش ها بر سر آن ادامه دارد؛ اتفاقی که در دوره فعلی مدیریت شهری برای چند سازمان عام المنفعه دیگر خانه اندیشمندان علوم انسانی، خانه کودک ناصر خسرو، مرکز حمایت از کودک و خانواده نوید مهر، مؤسسه کاهش آسیب نور سپید هدایت و یکی از مراکز جمعیت طلوع بی نشان ها هم رخ داده بود و این بار به انجمن جامعه شناسان رسید.

مسئولان شهرداری تهران می گویند، مهلت قانونی ساختمان مرکز آموزش انجمن جامعه شناسی برای بهره برداری از ملک خیابان اسدآبادی در منطقه ۶ شهرداری به پایان رسیده است، اما انجمن می گوید اخطارهای تخلیه در زمانی برای آنها صادر می شد که هنوز فرصت قانونی آنها به پایان نرسیده بود و تا امروز هم پیگیری آنها برای تغییر نحوه واگذاری ملک به نتیجه نرسیده است. حالا غیر از دفتر آموزش های آزاد انجمن، پای اجازه ندادن برای بهره برداری از دفتر انجمن در دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران هم به میان آمده است.

پلمب این مرکز باز خورد های زیادی داشت و کار به راه اندازی یک کارزار حمایتی رسید؛ هشتم مردادماه کارزاری برای پاسخگویی شهرداری نسبت به تعطیلی مرکز آموزش انجمن جامعه شناسی به راه افتاد و تا امروز بیش از ۳۶۰۰ نفر آن را امضاء کرده اند. کارزاری که از طرف جمعی از شبکه های تخصصی و تشکل های مدنی ایجاد شد و درخواست آن «پاسخگویی شهردار نسبت به این عمل ناپاوارانه و بازگشایی مرکز آموزش انجمن جامعه شناسی» است.

یک واگذاری شخصی

اخطارهای پیاپی برای تخلیه مرکز آموزش های آزاد انجمن جامعه شناسان از سال ۹۴ آغاز شده و روایت هایی که به تازگی از سوی انجمن جامعه شناسان مطرح شده، نشان می دهد که مسئله به نحوه واگذاری این دفتر برمی گردد که سال ۹۲ و به صورت شخصی و غیر حقوقی از سوی شهردار وقت یعنی محمدباقر قالیباف انجام شد؛ روندی که خود انجمن آن را نامتعارف، ناپایدار و غیر حقوقی می خوانند. همین واگذاری غیرمتعارف که برای سازمان های مردم نهاد و اشخاص دیگر هم رخ داده است، باعث شد در بازه های زمانی مختلفی در دهه ۹۰، حکم تخلیه این دفتر صادر شود اما بعد از هربار صدور حکم تخلیه، کار با چانه زنی از سوی انجمن ادامه پیدا می کرد. اعضای انجمن به ویژه حسین سراج زاده، رئیس فعلی

معین
رئیس انجمن
جامعه شناسان:

در تاریخ ۱۷ فروردین
امسال رونوشتی از
نامه دادسرای ناحیه
۳۷ تهران خطاب به
کلانتری روی دیوار
انجمن چسبانده و
نوشته شده بود که
هفت روز مهلت برای
تخلیه دفتر انجمن
وجود دارد. در پاسخ
به گفت و گوی اعضای
انجمن با دفتر املاک
منطقه ۶ شهرداری
تهران، اعلام شد که
این ساختمان واگذار
شده، ولی انجمن
می گوید سندی به ما
نشان داده نشده است